

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 411/2016
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.В., због кривичног дела убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В., адвоката М.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици К 29/10 од 25.01.2016. године и Кв 133/16 од 09.03.2016. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 14.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици К 29/10 од 25.01.2016. године и Кв 133/16 од 09.03.2016. године, у односу на повреду закона из члана 74. ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици К 29/10 од 25.01.2016. године, одлучено је да се неће поново испитивати раније испитани сведоци који су поименично наведени у изреци тог решења, због протека времена, те су њихови искази прочитани.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кв 133/16 од 09.03.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Л.Н., Н.В. и С.Б. изјављене против првостепеног решења.

Против ових решења бранилац окривљеног Н.В., адвокат М.С., благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреду закона из члана 74. и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, оба побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање

или их преиначи тако што ће одредити да се сви раније испитани сведоци поново саслушају на главном претресу.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа на основу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Н.В. у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд побијаним решењем којим је одлучио да се применом члана 388. ст.4. и 5. у вези става 3. и 1. ЗКП, наведени сведоци не испитују поново непосредно на главном претресу, већ да се њихови искази прочитају због протеча времена, учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер одлуку заснива на доказима – исказима сведока који нису саслушани на главном претресу, због чега се, према ставу браниоца, ради о доказима на којима се судска одлука не може заснивати имајући при томе у виду да нема других доказа на основу којих би била донета осуђујућа пресуда.

У вези са тим, бранилац у захтеву указује да је наведена битна повреда одредаба кривичног поступка довела и до повреде права на обавезну одбрану окривљеног у смислу члана 74. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да је Виши суд у Сремској Митровици наведеним одлукама повредио члан 74. ЗКП, имајући у виду да је окривљени, с обзиром да се против њега води кривичних поступак за кривично дело убиство из члана 47. став 2. у вези става 1. тачка 6. КЗ РС у вези члана 19. КЗ СРЈ, односно према измењеној оптужници за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. Кривичног законика, за које је прописана казна затвора од најмање 10 година, и да се у току поступка налазио у притвору, имао браниоца од првог саслушања и сво време трајања првостепеног поступка који је још увек у току, што је у складу са раније важећом одредбом члана 71. став 1. и став 2. ЗКП („Сл. лист СРЈ“, број 70/2001, 68/2002 и „Сл. гласник РС“, број 58/2004...72/2009), односно сада важећом одредбом члана 74. тачка 2), 3) ЗКП, а тиме што је одлучено да се записници о исказима раније испитаних сведока прочитају, окривљеном није повређено право на обавезну одбрану из члана 74. ЗКП, па се супротни наводи захтева браниоца окривљеног оцењују као неосновани.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног, иако се у захтеву за заштиту законитости формално позива на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, изнетим наводима захтева у суштини указује да су нижестепени судови тиме што су одлучили да се сведоци поименично наведени у изреци првостепеног

решења неће поново испитивати већ да се записници о њиховим исказима прочитају, повредили одредбу члана 388. став 4. и 5. у вези става 3. и става 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 388. став 4. и 5. у вези става 3. и става 1. ЗКП, те је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.В. у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.